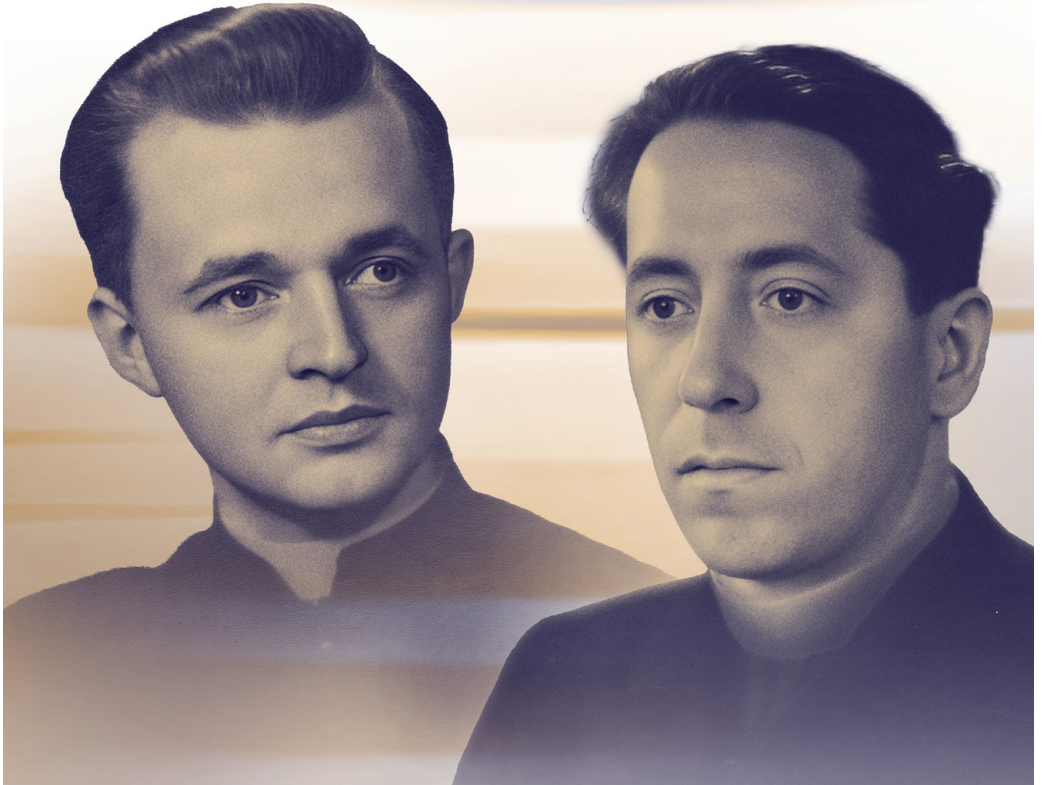




ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST
ŽĎÁR NAD SÁZAVOU II



Římskokatolická farnost
Žďár nad Sázavou I



SPOLEČNÝ ZPRAVODAJ ŽĎÁRSKÝCH FARNOSTÍ LÉTO 2026





LITTERAE APOSTOLICAE

Nos,
vota Fratris Nostri
Pauli Konzbul,
Episcopi Brunensis,
necnon plurimorum aliorum Fratrum in Episcopatu
multorumque christifidelium explentes,
de Dicasterii de Causis Sanctorum consulto,
auctoritate Nostra Apostolica facultatem facimus,
ut Venerabiles Servi Dei

VENCESLAUS DRBOLA et **IOANNES BULA**,
presbyteri dioecesani, martyres, pastores secundum cor Christi,
eius caritatis strenui testes gregi sibi commisso inservientes,
potissimum iuvenibus,

Beati nomine in posterum appellentur
atque die decima septima mensis Iunii
quotannis in locis et modis iure statutis celebrari possint.
In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die primo mensis Maii,
in memoria s. Ioseph opificis, anno bismillesimo vicesimo sexto,
Pontificatus Nostri primo.

Leo PP. XVI

Papež Lev XIV. apoštolským listem ze dne 1. května 2026 prohlásil kněze a mučedníky Václava Drbolu a Jana Bulu za blahoslavené. Jejich liturgická památka bude každoročně slavena 17. června.

Milí přátelé, bratři a sestry,

v souvislosti s blahořečením otců Jana a Václava, kněží mučedníků, bývá často skloňováno slovo, se kterým se pojí množství emocí. Myslím tím *odpuštění*. Již samo toto slovo v sobě nese pohyb – *od-pustit*, pustit pryč to, co nás svazuje.

Lidé často říkají: „Odpustím, ale nezapomenu.“ Když nám někdo ublíží, nechceme se mstít, ale v srdci často zůstává opatrnost. Nejspíš to zní rozumně, ale naše duše tím trpí. Neodpuštěné křivdy se v nás hromadí a zatěžují náš život, brání nám ve vnitřní svobodě a pokoji.

Proč je tak těžké odpustit, i když víme, že nás neodpuštění ničí? Často proto, že naše rány jsou hluboké. Někdy nedokážeme odpustit i ze strachu, že naše velkorysost může být znovu zneužita.

Odpuštění však není slabost. Je to rozhodnutí – vědomý krok vůle: *od-pustit*. Někdy pomáhá čas, jindy zkušenost dobra, ale často je třeba se pro odpuštění rozhodnout. Má sílu osvobodit – nás i druhé – a otevírá cestu k novému začátku.

Neznamená přehlížet zlo, ale hledat cestu k pravdě a uzdravení vztahů. Církev nám v tom dává i silná svědectví. Blahoslavení kněží Jan Bula a Václav Drbola, kteří byli v době pronásledování nespravedlivě vězněni a zemřeli jako mučedníci, nesli své utrpení bez nenávisti. Jejich život ukazuje, že i uprostřed bezpráví je možné neztratit srdce otevřené Bohu i druhým.

Odpustit někdy znamená dlouhou a těžkou cestu, která vyžaduje trpělivost i odvahu. Pokud druhý člověk nelituje, můžeme mu pomoci pochopit pravdu a modlit se za jeho proměnu. I to je projev lásky.

Prosme proto, aby nás Duch svatý učil *od-pouštět* – uzdravoval naše rány, zbavoval nás hořkosti a dával nám sílu začít znovu. Kéž naše srdce nejsou svázaná minulostí, ale otevřená pokoji, který přichází od Boha.

K tomu přijměte naše požehnání
P. Blažej Hejtmánek, P. Marek Husák

FARNÍ KALENDÁŘ

26. 6. Zakončení dětských mší svatých:
Noemova archa, Žďár II
27. 6. Den pro ženy, Žďár I
28. 6. Žehnání fary v Herálci, Žďár II
5. 7. Svatoprokopská pouť, Žďár I
5. 7. Pout', Hamry u Žďáru
8. 7.–12. 7. Konference Charis na brněnském výstavišti
26. 7.–1. 8. Farní chaloupka v Heřmanově, Žďár II
26. 7. Pout', Mělkovice
- 29.–31. 7. Farní kempík pro děti od 5 do 12 let, Žďár I
- 11.–16. 8. Celostátní setkání mládeže, Ostrava
15. 8. v 18:00 Slavnost Nanebevzetí Panny Marie, Žďár II
16. 8. v 9:00 Pout' Nanebevzetí Panny Marie, Žďár II
- 17.–20. 8. Pěší pout' klášterské farnosti z Brna do Doubravníku
- 15.–21. 8. Farní tábor ve Sněžném od 1. do 9. třídy, Žďár I
29. 8. Diecézní pout' rodin v benediktinském opatství
v Rajhradě u Brna
6. 9. Farní den u sv. Prokopa, Žďár I
6. 9. Pout', Radonín
12. 9. Adorační den, Žďár I
14. 9. Adorační den, Žďár II
- 11.–12. 9. Školení lektorů, Žďár II
16. 9.–25. 11. Manželské večery, Sázava u Žďáru nad Sázavou
19. 9. Krojová pout', Zelená hora
1. 10. Výlet prvokomunikantů do Brna
17. 10. La Festa
24. 10. Biřmování, Žďár I a II
21. 11. Děkanské setkání mládeže, NMNM
25. 11. Červená středa
5. 12. Děkanské setkání dětí, Žďár II

GRATULUJEME

Revitalizace barokního Dolního hřbitova ve Žďáru nad Sázavou získala prestižní cenu Kraje Vysočina Zlatá jeřabina. Děkujeme všem, kteří jste se podíleli na jeho opravách a také všem, kteří jste v anketě svým hlasem podpořili jeho výhru.

LÉTO U SVATÉHO PROKOPA

bude patřit především dětem a mladým lidem

Sluneční paprsky a nádherně zelená tráva na farní zahradě nám oznamují, že léto roku 2026 bylo nedávno zahájeno. Po roce naplněném různými pastoračními aktivitami pro všechny věkové skupiny přichází čas, který naplno patří především našim nejmenším. Ti prožívají období volna a těší se z nastávajících prázdnin.

Právě pro ně chystají Míša s Klárkou a další vedoucí tradiční červencový **farní kempík**. My už ale v tuto chvíli víme, že jeho kapacita je bohužel naplněná.

Nevadí. Děti mohou využít další nabídky. V polovině srpna jsou ještě volná místa na **farní tábor** v nedalekém Sněžném (více na www.tabory-sv--prokop.webnode.cz), který se uskuteční jako každoročně ve spolupráci s místním Orlem. Naše mládež se od 11. do 15. srpna vydá na **Celostátní setkání mládeže** až do daleké Ostravy (www.celostatnisetkanimladeze.cz). Určitě to bude stát za to!

Pro naše farníky seniory plánujeme **setkání s bohoslovcem Petrem Vršínským a Sdružením křesťanských seniorů** ve středu 24. června ve 13.30 na farní zahradě. V neděli 5. července pak tradiční **Svatoprokopskou pout'** se svátostným požehnáním ve 14.30 v kostele a poté se Zelenohorskými muzikanty na farní zahradě. Na obě akce jste srdečně zváni.

Všichni se můžeme těšit na již čtvrtý **farní den** – tentokrát v neděli 6. září, jehož tématem bude život svatého Františka. O týden později v sobotu 12. září naši farnost čeká **adorační den**.

A nyní přichází závěrečná nabídka pro vás, kdo máte pocit, že by to o prázdninách ještě něco chtělo... Prostory naší fary a farní zahrady jsou vám k dispozici. Můžete uspořádat malý příměstský tábor, sportovní odpoledne pro mládež, den pro rodiny nebo kavárnu pro naše seniory, kteří přes prázdniny hlídají malá vnoučata. Stačí být jen trochu kreativní a nebát se oslovit se svým nápadem našeho pana faráře.

A mimochodem, určitě víte, že máme nejen přes prázdniny stále otevřený kostel, ve kterém na nás čeká ve svatostánku Pán Ježíš. Díky nezamčeným dveřím Ho můžeme kdykoliv přijít pozdravit – i v létě.

Více informací www.prokopzr.cz

LÉTO U PANNY MARIE NANEBEVZATÉ

rozkryje příběhy baziliky i život mučedníků

Nadcházející léto přinese do našich farností spoustu příležitostí ke společným setkáním, kulturním akcím i duchovnímu obohacení. Pamatuje také na děti, pro které je léto časem nových zážitků. Rodiny s dětmi mohou během prázdnin navštívit speciální programy přímo v prostorách žďárské baziliky, zatímco pro větší dětské skupiny (táborníci, školní družiny) je k dispozici program z projektu brněnského biskupství „Vstupy do škol“. Tyto programy nabízejí možnost spojit společný prázdninový čas s hravým poznáváním historie, umění a křesťanských hodnot a jsou realizovány ve spolupráci se Žďárským děkanstvím.

- **Příběhy na stěnách baziliky** (každou středu v 10:00 od 8. 7. do 26. 8. 2026): Tento program zavede děti do světa pozdně gotických maleb, kde budou mít za úkol vypátrat ukryté symboly lva nebo orla. Během hledání navíc odhalí tajemství vzniku i restaurování těchto děl a na samotný závěr si vyzkouší tvořivou aktivitu.
- **Pevnost víry: Jan Bula a Václav Drbola** (každý čtvrtek od 6. 8. do 27. 8.): Příběh od pronásledování prvních křesťanů až po osud dvou kněží, Jana Buly a Václava Drboly, blahorečených 6. června 2026. Jak tito kněží žili, co měli rádi a čemu se věnovali? Odkud čerpali sílu pro své poslání? Na tyto a další otázky budeme s dětmi společně hledat odpovědi.
- **Kostel u nás** (na objednávku od 9. 7. do 28. 8.): Interaktivní prohlídka kostela pro školní a zájmové skupiny z projektu Brněnského biskupství „Vstupy do škol“. Cílem je představit kostel jako důležitou a vzácnou budovu a poukázat na její význam pro křesťany i pro ty, kdo hledají ztišení a krásu ve všech formách. Děti se během programu seznámí s důležitými předměty nebo místy, kam se běžně nedostanou.

Více informací www.klaster-zdar.cz nebo na www.dekanstvi.cz/zdar

PĚŠÍ POUŤ 2026 – ROK SVATÉHO FRANTIŠKA

17. 8. – 20. 8. 2026



Naše společné putování zahájíme v Brně-Husovicích u bratří františkánů, poté se vydáme přes malebné Křtiny až do Lomnice u Tišnova a pouť završíme v Doubravníku, který proslavily tamní zakladatelky klarisky, ženská větev františkánského řádu.

Srdečně se na všechny těší otec Ervín Jansa v Lomnici a otcové Jaroslav Čupr a Jindřich Čoupek v Blansku. Doprava do Brna a z Doubravníku vlakem. Pěšky nachodíme zhruba 15 až 20 km denně. Těžké věci bude převážet doprovodné auto.

Přespíme dvakrát v Katolickém centru v Blansku a v penzionu v Lomnici – na postelích, není potřeba vlastní karimatky ani matrace. Cena bude upřesněna podle počtu zájemců, kdokoliv se může připojit, i na jednotlivé dny.

Kontaktní osoby: Marta Koloušková 737 269 329
Zdeněk Kyncl 725 205 726

BLAHOŘEČENÍ P. JANA BULY A P. VÁCLAVA DRBOLY

ODKAZ BLAHOŘEČENÝCH KNĚŽÍ? NĚKTERÉ VĚCI MAJÍ TAKOVÝ SMYSL, ŽE PRO NĚ STOJÍ VYTRVAT AŽ DO SMRTI, ŘÍKÁ TEOLOG.

*(Převzato z www.irozhlas.cz, autor: Jan Pokorný,
foto: archiv Biskupství brněnské)*

V sobotu 6. června byli blahořečeni další dva čeští kněží, které mučil a nakonec i popravil na začátku padesátých let komunistický režim – Jan Bula a Václav Drbola. Podle teologa Pavla Mikšů nejde jen o připomenutí toho, co oba prožili, ale i o to, jaký odkaz s sebou nesou dodnes. „U nich ten vzkaz je, že některé věci v životě mají takovou důležitost a smysl, že pro ně stojí za to vytrvat až do smrti a stát si na svém,“ říká teolog Pavel Mikšů.

BLAHOŘEČENÍ P. JANA BULY A P. VÁCLAVA DRBOLY

Co znamená, když je někdo blahorečený?

Je to asi tak, že když máte nějakého přítele a jste v nějaké těžkosti, tak často křesťané poprosí toho druhého o pomoc nebo taky o modlitbu. Ale to je malý dosah, řekl bych. No a když je někdo prohlášen za blahorečeného, tak je přítelem každého člověka, který se o pomoc k němu chce obracet. Slovo blahorečení zní hodně staročesky, ale vlastně znamená, že je člověk u Boha, že mu je dobře a je šťastný.

Často se to plete se svatořečením, ale tohle je jenom první krok.

Ano. Blahorečení říká, že je člověk u Boha v nebi. A papež ho vyhláší listem, který byl v sobotu přečtený. Je určeno především pro místní církev, brněnskou diecézi, Brno a okolí. A když je potom někdo svatořečen, tak to platí pro církev univerzálně. Takový člověk má své místo v kalendáři a oslavuje se na celém světě.

A není to automatické, že ten, kdo je blahorečený, se stává svatořečeným? Co se tam musí ještě odpracovat?

Někteří jsou na té čekací listině docela dlouho, často i staletí. Ten proces se samozřejmě různě vyvíjel. První svatořečený – oficiální cestou – byl svatý Oldřich a to je, pokud se nemýlím, jedenácté století. Do té doby to probíhalo, řekl bych, trošku lidověji.

Teď se pečlivě zkoumá, jestli daný člověk opravdu žil tak, jak měl, ne v tom smyslu, že by byl dokonalý, ale jestli – v našem případě u otců Jana Buly a Václava Drboly – byli věrni tomu, co říkali a žili. Ne v tom, že by nemohli mít nějaké slabé chvílky nebo pochybnosti, ale jestli jejich život je konzistentní. To se všechno zkoumá už v prvním procesu blahorečení. A ke svatořečení se požaduje další zkoumání, a aby se na přímluvu blahorečených staly alespoň dva zázraky.

V tomto případě u mučedníků není potřeba církví potvrzeného zázraku?

Ten proces se různě upravuje a vyvíjí, ale zpravidla to není nutné. Mučedník se bere jako ten, který už dosvědčil svou věrnost právě položením života.

Jak se pak v církvi s odkazem blahorečených nakládá?

Zpravidla je to tak, že i v tomto případě je stanoveno nějaké místo, kde budou

jejich ostatky. Třeba Jan Bula byl zpopelněn a jeho urna byla rozprášena, nikdy se jeho ostatky nenašly. Takže se vezme něco, co souvisí s jeho životem – třeba kus ornátu, ve kterém měl první mši svatou. Tyto ostatky jsou uloženy na nějakém místě, které by



symbolicky mohlo připomínat jeho život, třeba kde působili nebo kde byli pohřbeni. Vzniklo to v Římě, kde na hrobech prvních mučedníků stavěli křesťané ve čtvrtém století kostely. Nejde jenom o připomínání toho, co mučedníci prožili nebo jak žili, vždycky je tam nějaký současný moment. A u Jana Buly a Václava Drboly je to vzkaz, že některé věci v životě mají takovou důležitost a smysl, že pro ně stojí za to vytrvat až do smrti a stát si na svém.

Kdybychom se podívali na tu, jak říkáte, čekací listinu, tak kdo momentálně čeká na cestu blahořečení?

Je to určitě páter Toufar z Číhošti, což je příběh, který rezonoval možná podobně nebo někdy možná ještě i silněji než příběh Jana Buly a Václava Drboly.

A kdybych se vás zeptal v případě Jana Buly a Václava Drboly, jaké poselství jejich příběh nese do dnešní doby?

Jak už jsem naznačil, byli to vlastně obyčejní chlapi, úplně vesničtí kluci, jeden ze Staroviček, druhý z Lukova, což jsou i dnes poměrně malé obce. Byli to kluci, kteří neměli ambice dělat nějakou církevní kariéru. Byli to venkovští faráři, takhle svůj život chápali a byli v tom spokojení a šťastní. Jeden byl introvert, druhý extrovert. Oba byli poměrně hodně oblíbení. I z fotografií a z výpovědí lidí je to vidět a cítit. Oba chtěli prostě žít svůj normální kněžský život, být lidem blízko tam, kde jsou, pomáhat jim.

Jejich odkaz je, že není malých příběhů a pokud, jak říkal Viktor Frankl, žijeme svůj příběh tak, jak máme, tak ti, kteří se dívají, jsou za to vděční. Přinášíme jim tím kus radosti, naděje a smyslu do života.

BLAHOŘEČENÍ P. JANA BULY A P. VÁCLAVA DRBOLY

A vy jako člověk, který nezažil padesátá léta minulého století, jak se díváte na to, jak se dva noví blahoslavení chovali v posledních hodinách svého života? Nezažil jsem padesátá léta, jsem za to vděčný. Můj táta, který je ročník 1935, byl žákem číhošťského faráře Josefa Toufara, takže třeba příběh tohoto umučeného kněze se u nás vyprávěl v rodině často. Jsem na toto téma od malička hodně citlivý a vlastně jsem z toho měl strach.

Vyrůstal jsem ještě za komunismu, bylo mi 13, když železná opona padla, a moje rodina nepatřila do nějakého, řekl bych, prvního sadu disidentů, ale do toho druhého už ano. To znamená, že dělali věci, které byly tehdejším režimem považovány za zakázanou, ilegální činnost. Takže i ve mně byla malá dušička, kdy to praskne, kdy třeba někoho z rodiny zavřou. Věděli jsme, jak se s takovými lidmi naprosto brutálně zachází.

Aniž bych chtěl nějak posluchače šokovat, Janu Bulovi vymlátili všechny zuby. Když mu maminka přinesla řízek, tak řekl: „*Mami, musíš mi to nakrájet, tohle já prostě nejsem schopný sníst.*“ To nejsou věci, které by člověk chtěl zažívat, určitě to nechtěli zažívat ani oni. Ale Jan Bula v posledních hodinách ještě poslal dopis, ve kterém píše, že lituje jediné věci: a to, že nemiloval dost. Že neprojevoval lidem, kteří kolem něho byli, a Pánu Bohu dostatek vděčnosti a radosti za život, který mohl prožívat. Něco z téhle síly v něm bylo.

Kdybch to řekl méně vznosně, ale světsky, byli to frajeři.

Určitě ano. Oni by to o sobě asi říkat nechtěli, ale určitě ano. Není malých příběhů, oni na jevišti světa nepočítali s tím, že budou hrát tuhle velkou roli.

Jan Bula

Narodil se 24. června 1920 Marii a Antonínu Bulovým v Lukově u Moravských Budějovic. Na kněze byl vysvěcen 29. července 1945 a následně ustanoven kaplanem v Rokytnici nad Rokytinou, kde se stal po smrti dosavadního faráře v létě 1949 pověřeným administrátorem farnosti. Po komunistickém převratu došlo k přímé perzekuci církve i duchovních. Biskupové v Československu se pokusili informovat věřící o situaci pomocí oběžníku a pastýřských listů. V neděli 19. června 1949 byl čten z kazatelen Oběžník katolickému duchovenstvu a věřící-

címu lidu, týden nato Hlas biskupů a ordinářů věřícím v hodině velké zkoušky. I přes zastrasování Jan Bula oběžník přečetl a vyzval navíc farníky k věrnosti Kristu a církvi. Za to byl odsouzen k pokutě a později i měsíčnímu vězení, jeho tehdejší stížání zastavila až prezidentská milost. Pro Jana Bulu si přijela StB 30. dubna 1951 v souvislosti s činností jeho spolužáka z gymnázia Ladislava Malého. Ten ho navštívil o dva měsíce dříve na faře, pronikl mezi místní odpůrce režimu a vyzýval je k ozbrojeným akcím a sabotážím. Poté co Malý s Antonínem Mityskou zastřelili v místní škole tři komunistické funkcionáře, nabylo i Bulovo věznění nových rozměrů. Samotné soudní líčení díky tomu také nepůsobilo tak vykonstruovaně jako jiné politické procesy. Bula byl následně odsouzen a 20. května 1952 popraven oběšením.



Václav Drbola

Narodil se 16. října 1912 ve Starovičkách nedaleko Hustopečí. Začínal jako kaplan ve Slavkově u Brna, později byl přeložen do Čučic. Od roku 1943 působil jako kaplan v Bučovicích. Podobně jako Jan Bula přečetl Oběžník katolickému duchovenstvu a věřícímu lidu podepsaný arcibiskupem Beranem, nicméně jej jako Bula nedoprovodil vlastním komentářem. Proto se vyhnul odsouzení. I jeho navštívil Ladislav Malý, který jej tak kompromitoval. Po Bulově zatčení byl sice Drbola varován, bylo ale už pozdě. Zatčen byl 17. června 1951 s tím, že věděl o odbojových skupinách v kraji – mezi odbojáři byli místní obyvatelé i jeho farníci. Pro obvinění a následné odsouzení ale byly hledány další důvody – i proto byl mučením nucený k tomu, aby se naučil scénář pro inscenované soudní líčení. To bylo připraveno ve spěchu už na 12. – 14. července 1951, popraven byl ráno 3. srpna 1951.



Blahořečení Jana Buly a Václava Drboly se stalo výpovědí o pevné víře v době komunismu



Bolestný příběh dvou kněží, Jana Buly a Václava Drboly, spojený s násilím a lží, ukazuje mimořádnou odvahu zůstat věrný pravdě v době, kdy se společnost snažila zastráhit a potlačit náboženskou svobodu. Tento příběh však v letošním roce získává nový rozměr – bolest se proměnila v radost, zoufalství v naději, ukázala se síla lásky i moc odpuštění.

To vše se naplnilo v sobotu 6. června na brněnském výstavišti, kde se slavnosti blahořečení zúčastnilo přibližně 13 200 věřících, jejichž přítomnost svědčí o velkém zájmu uctít památku dvou mužů, kteří reprezentují všechny ty, kteří v době komunismu měli odvahu zůstat věrní víře a pravdě. Mši svatou celebrouval papežský legát kardinál Michael Czerny. Již od rána byl pro věřící připraven bohatý doprovodný program plný svědectví, chval a díky. Myslelo se i na děti, pro které zde bylo připraveno množství her a soutěží.

Z našeho děkanství se na slavnost vydaly dva autobusy. Náš pan děkan vedl cyklopout' z Moravských Budějovic do Brna. Další účastníci dorazili po vlastní trase. Mnozí se připojili i prostřednictvím televizního přenosu. Kdo byl přítomen oslavám na výstavišti, byl závěrem překvapen osobním dopisem otce biskupa s prosbou o odpuštění těm, kteří v našich životech sehráli ne příliš příznivou roli. Velkou inspirací nám může být také níže uvedený dopis P. Jana Buly.

Neděle 7. června navázala na sobotní slavnost dalšími bohoslužbami v rodných obcích obou blahoslavených – ve Starovičkách a Lukově, které celebrouvali biskup Pavel Konzbul a emeritní biskup Vojtěch Cikrle. Děkovná bohoslužba se

konala také v Jihlavě na místě popravy obou kněží za účasti pražského arcibiskupa Stanislava Příbyla. Ve Slavkově u Brna, kde Václav Drbola působil jako kaplan, celebroidl mši svatou biskupský vikář pro pastorační Pavel Šenkyřík.

Radostné slavení však neskočilo. Obě naše farnosti i naše děkanství plánují ještě několik aktivit k osvětě a duchovní připomínce nových blahoslavených v druhé polovině roku.

Lenka Šustrová

Dopis P. Jana Buly na rozloučenou určený bratrovi a švagrové

Vážený Pán Ladislav Völk, Lipník nad Bečvou, Losertova ulice

Jihlava, 19. 5. 1952

Drahý bratře a švagrová!

Zasílám Vám všem poslední pozdravy. Vzpomínky mé v této době patřily Vám častěji než kdy před tím. I na ty maličké myslím. Na Vaše „nejhezčí děvče na světě“ i ty nejmenší, které jsem nepoznal. Až tento dopis dostanete, bude ten, který takto vzpomíná, dívat se na Vás z jiného světa. Budu už s tatínkem, jehož poslední slova si často vzpomínám. Říkal: Ty musíš jít spát se mnou. Mé místo nebude vedle něho. A přece budu blízko strýčkovi Karlovi, který mne učil první kroky a zde v Jihlavě složil své kosti. Na mne vzpomínejte v Lukově u tatínka. Měl jsem mnoho plánů, jak víš, a stačí maličkost a je po všem. Ale nač nad tím lámat hlavu. Neptej se, proč jsem to musel být právě já. Udělal jsem mnoho práce, na kterou jiní mí předchůdci v Rokytnici potřebovali léta, aby ji nevykonali, a já ji udělal za rok, snad proto, že jsem měl vyměřený jen tak krátký život. To mi dnes musí být jakousi útěchou. Největší posilou je mi to, že jsem věrně sloužil Bohu až do konce. Člověk Boha nikdy dost nemiluje a to je jediné čeho musí litovat. Ty, který prošel koncentračním táborem, víš jakou silou je víra v Něho. Já sám už ničím nemohu Tobě ani sourozencům ani mamince nahradit nic. Nezapomeňte na maminku žádný. Víím, že bys čekal hodně víc, abych Ti toho napsal, když je to naposled, ale myslím, že to stačí. Případá mi, jako bych odjížděl do vzdálených končin, po kterých jsem snad ve snu toužil, vzdálených – odkud, až se vrátím, nenajdu nikoho známého. A protože víím, že návratu není, víím, že Vy přijdete za mnou. Zase se shledáme, zase Vás obejmu ve světě novém, kde já už budu se známými čekat. Vychovejte dobře své děti! Sami hleďte, aby shledání bylo skutečné a šťastné. Buďte s Bohem a na shledanou.

Loučí se s Vámi a líbá Vás Váš Jenda.

Chcete vědět více?

Životní příběh obou kněží si můžete připomenout třeba s rodinou nebo společně především v letních měsících. V regionu Moravskobudějovicka je pro Vás připravena šifrovací hra (umístěna v předsíni kostela mezi letáky). V Brně a Jaroměřicích nad Rokytnou si můžete zahrát zážitkovou hru Nepřemožení, v knihkupectvích jsou k dostání jak komiks, tak ilustrovaná knížka pro nejmenší děti vycházející z animovaného filmu. V kamenném obchůdku Donum na Petrově je možné zakoupit oficiální reklamní předměty ke slavnosti blahořečení. Zajímavou literaturu o životě obou kněží nabízí i nakladatelství Doron.

A co bude dál?

Nyní přichází čas prosit o modlitbu za jejich svatořečení. K tomu je však třeba zázraku.

Modlitba za svatořečení

Nebeský Otče,

děkujeme Ti za svědectví víry blahoslavených Jana a Václava, kteří z lásky ke Kristu vytrvali ve víře až k mučednické smrti.

Děkujeme Ti, že jsi je oslavil před tváří své církve, a prosíme Tě, dopřej nám, aby byli brzy prohlášeni za svaté.

Na jejich přímlovu nám uděl milost, _____ doplňte svůj úmysl _____, o kterou Tě s důvěrou prosíme, je-li to podle Tvé vůle a k našemu duchovnímu dobru.

Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

V případě, že byste na přímlovu blahoslavených Jana a Václava obdrželi mimořádnou milost, zvláště pak uzdravení či jiný jev, který by mohl mít povahu zázraku, prosíme, abyste o této skutečnosti neprodleně informovali postulátora nebo administrátora kauzy na adrese Petrov 4, Brno nebo skrze e-mail buladrbola@biskupstvi.cz. Vaše svědectví může být důležitým přínosem pro další průběh procesu svatořečení.

Zpravodaj žďárských farností u příležitosti blahořečení

Jana Buly a Václava Drboly 6. 6. 2026:

Redakce P. Marek Husák, P. Blažej Hejtmánek, Lenka Šustrová, Adéla Tlustošová a Zbyněk Vintr. Obrázky a fotografie archiv Biskupství brněnského a Člověk a víra, snímky s bezplatnou licencí. Hra pro děti převzata se svolením z blanenského děkanství. Pro interní potřebu vydávají obě žďárské farnosti.

BLUDIŠTĚ NADĚJE: CESTA K SPÁSE

ŠIBENICE

(Nespravedlivý rozsudek)



ŠIBENICE

(Nespravedlivý rozsudek)

Nenávist

Strach



MOC ODPUŠTĚNÍ

Falešná obvinění

Sleпá uličky

SILA LÁSKY



VĚRNOST PRAVDĚ
(Božímu slovu)

Státní
Moc

NEBE



NEBE



PĚŠÍ POUŤ

ZVEME DĚTI, MAMINKY,
STARŠÍ OSOBY NA

K BOŽÍMU

JEDNODENNÍ PĚŠÍ PROUD

MILOSRDENSTVÍ

SIRÁKOV-SLAVKOVICE

Poutníci vyjdou ze Sirákov od kostela Navštívení Panny Marie
v pátek 24. července 2026 v 6.30 hod.

Trasa: Sirákov, Újezd, Nové Veselí, Vatin, Jámy, Slavkovice

Vzdálenost: cca 19,5 km, čas putování cca 5,19 hod. Příchod do Slavkovic: po 14.00 hod.

Přihlašovat se můžete do 30. června 2026 1) na www.pout.cz 2) na tel. 731 679 124

www.slavkovice.cz/cs/aktuality/a/pesi-k-bozimu-milosrdenstvi-2026

Letní programy pro děti ve žďárské bazilice



Příběhy na stěnách baziliky

**Každou středu v 10:00
od 8. 7. do 26. 8. 2026**

Vydejte se s dětmi do baziliky za gotickými malbami a objevte příběhy vepsané do zdi. Zkusíte najít vyobrazení lva nebo orla. Zjistíte, jak taková malba vznikala a co obnáší staré malby obnovit... a mnoho dalšího.



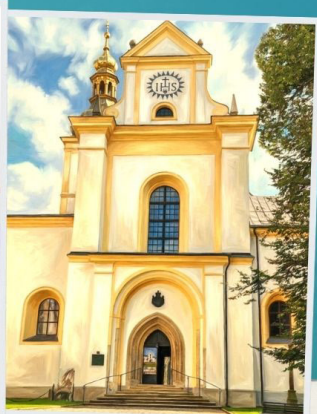
Pevnost víry: Jan Bula a Václav Drbola

**Každý čtvrtek v 10:00
od 6. 8. do 27. 8. 2026**

Objevte s námi příběhy odvahy a víry. Od pronásledování prvních křesťanů po osudy kněží Jana Buly a Václava Drboly.

Různé předměty nám napoví, jací oba kněží byli, co měli rádi a čemu se ve svém životě věnovali.

A také proč si je připomínáme i dnes.



Kostel u nás

**Na objednávku
od 9. 7. do 28. 8. 2026**

Program z projektu brněnského biskupství "Vstupy do škol" je určen především pro školní a zájmové skupiny. Vysvětlíme si, co všechno v kostele najdeme a k čemu slouží. Děti se při procházce kostelem seznámí s důležitými předměty i místy, kam se běžně nedostanou.

Délka programů: 60 min. Cena: 40 Kč/os.

(Program Kostel u nás je pro školní nebo zájmové skupiny zdarma.)



Bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše
Zámek 2/2, 591 02 Žďár nad Sázavou
bazilika@klaster-zdar.cz, tel.: 734 673 412
www.klaster-zdar.cz, www.dekanstvi.cz/zdar

